

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 217/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 52 C 291/06 a vyjadrením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 17 433/06-51 a takto

rozhodol:

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísanej náležitosti.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2006 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 52 C 291/06

*a vyjadrením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“)
pod č. 17 433/06-51.*

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 52 C 291/06 v postavení žalovaného. Dňa 25. októbra 2006 sa konalo vo veci pojednávanie, na ktoré si sťažovateľ doniesol zariadenie na zhotovenie zvukového záznamu, avšak sudkyňa nahrávanie priebehu pojednávania na zvukový záznam nepripustila, čím podľa sťažovateľa došlo k porušeniu zákona i ústavy. Sťažovateľ sa v tejto veci obrátil jednak na predsedu okresného súdu, ktorý mu však neodpovedal, ako aj na ministerstvo, podľa ktorého však postup sudkyne bol v súlade so zákonom. Podľa názoru sťažovateľa okrem uvedeného ho konajúca sudkyňa aj inými spôsobmi „šikanuje“ a odmieta mu dôsledne sa oboznámiť so skutkovým stavom veci, čím napomáha podvodníkom. Nejaví sa teda ako nestranná a nezávislá sudkyňa.

Sťažovateľ žiadal vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru postupom okresného súdu a ministerstva. Požadoval tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume po 100 000 Sk od okresného súdu aj ministerstva, ako aj náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Napokon sťažovateľ žiadal o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom, lebo sám nemá prostriedky na úhradu právneho zastúpenia.

2. Z podania sťažovateľa z 18. decembra 2007 doručeného ústavnému súdu 21. decembra 2007 vyplýva, že sťažovateľ žiada vylúčiť sudcu Milana Ľalíka z výkonu sudcovskej funkcie v danej veci. Ďalej sťažovateľ uvádza, že v rozpore so závermi uznesenia ústavného súdu, ktorým sa nevyhovelo jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, nemá prostriedky na to, aby si právne zastupovanie sám zaplatil.

3. *Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 31/07-5 z 29. marca 2007 bolo rozhodnuté, že predseda I. senátu ústavného súdu Milan Lalík nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 217/07-8 z 31. októbra 2007 bolo rozhodnuté o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V odôvodnení uznesenia bol sťažovateľ vyzvaný, aby do 15 dní od doručenia uznesenia

predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom s tým, že ak tak neurobí, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 17. decembra 2007. Sťažovateľ v stanovenej lehote splnomocnenie pre advokáta nepredložil a v písomnom podaní z 18. decembra 2007 uviedol, že tak ani neurobí pre nedostatok finančných prostriedkov.

Vzhľadom na to, že jednou z náležitostí sťažnosti je aj povinné právne zastúpenie sťažovateľa, ústavný súd po tom, čo nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia pre advokáta. Sťažovateľ napriek výzve žiadneho advokátka nesplnomocnil. V plnej miere teda obstojí záver, že sťažnosť nespĺňa jednu z náležitostí predpísaných zákonom. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2008